

ÎNCHEIERE

03 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Ala Cobăneanu

Judecătorii: Mariana Pitic și Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Ivanenco Valentin, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ivanenco Valentin împotriva Centrului Național Anticorupție cu privire la repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Ivanenco Valentin și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun.Chișinău din 17 iunie 2015

c o n s t a t ă :

La 27 ianuarie 2015 Ivanenco Valentin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național Anticorupție cu privire la repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată Ivanenco Valentin a indicat că la 29 decembrie 2014 s-a adresat Centrului Național Anticorupție cu plîngere, prin care a solicitat începerea urmăririi penale în privința judecătorului Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău – Denis Băbălău conform art.327 alin. (1) Codul penal, pentru refuzul neîntemeiat de a prezenta materialele cauzei nr.41-5r-20453-20122014 intentată în privința sa, înregistrarea plîngerii în Registrul de evidență nr.1.

Centrul Național Anticorupție nu a înregistrat plîngerea în Registrul nr.1, încălcîndu-i drepturile prevăzute la art.58 alin.(2) Codul de procedură penală și ordinul nr.121/254/286-o/95 din 18 iulie 2008.

Înregistrarea plîngerii în modul stabilit presupune înregistrarea acesteia în Registrul nr.1 și examinarea prin prisma art.274 Codul de procedură penală.

A întocmit plîngerea în conformitate cu art.262-263 Codul de procedură penală și corespunde cerințelor legale pentru intentarea cauzei penale.

Centrul Național Anticorupție prin neînregistrarea plîngerii din 29 decembrie 2016 în Registrul nr.1 i-a cauzat prejudiciu moral în sumă de 100000 lei.

Cere Ivanenco Valentin încasarea de la Centrul Național Anticorupție a prejudiciului moral în mărime de 100000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 17 iunie 2015, corectată prin încheierea din 07 decembrie 2015, s-a respins acțiunea lui Ivanenco Valentin ca fiind neîntemeiată (f.d.37, 45-47, 59).

La 15 iulie 2015 Ivanenco Valentin a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 17 iunie 2015 (f.d.39-44).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 02 februarie 2016 a respins apelul declarat de Ivanenco Valentin și a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 17 iunie 2015.

Prima instanță și instanța de apel au motivat soluțiile că la 31 decembrie 2014 Centrul Național Anticorupție a înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni plângerea lui Ivanenco Valentin din 29 decembrie 2014 cu nr.761 și a fost repartizată Direcției Generale Urmărire Penală.

În rezultatul examinării materialelor existente în procesul penal înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni al Centrului Național Anticorupție cu nr.761 din 31 decembrie 2014 și raportului ofițerului superior de urmărire penală, procurorul Procuraturii Anticorupție prin ordonanța din 09 februarie 2015 a refuzat începerea urmăririi penale în baza plîngerii lui Ivanenco Valentin din motiv că nu există faptul infracțiunii.

Procuratura Anticorupție prin adresa nr.761/15-1040 din 20 februarie 2015 a informat reclamantul Ivanenco Valentin despre refuzul în începerea urmăririi penale în privința judecătorului Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău – Denis Băbălău și i-a remis copia ordonanței din 09 februarie 2015.

Centrul Național Anticorupție a acționat în strictă conformitate cu legislația în vigoare și nu s-au stabilit careva acțiuni ilicite sau omisiuni cu privire la înregistrarea plîngerii lui Ivanenco Valentin în Registrul de evidență a infracțiunilor.

La 31 mai 2016 Ivanenco Valentin a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului Ivanenco Valentin a invocat că instanța de apel nu a aplicat Legea cu privire la Sistemul informațional integral automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvîrșit infracțiuni nr.216-XV din 29 mai 2003 și ordinul nr.121/254/286-O/95 din 18 iulie 2008 cu privire la Evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, aprobat de Procuratura Generală, Ministerul Afacerilor Interne, Serviciul de Grăniceri și Centrul Național Anticorupție.

Centrul Național Anticorupție nu a înregistrat imediat plîngerea sa din 29 decembrie 2014 în Registrul de evidență a sesizărilor nr.1, ceea ce reprezintă încălcarea dreptului său garantat de art.28 alin.(2) Codul de procedură penală.

Conform legislației în vigoare, Centrul Național Anticorupție trebuia neîntîrziat să înregistreze plîngerea din 29 decembrie 2014 în Registrul nr.1, chiar dacă examinarea acesteia nu este de competența intimatului.

Prin neînregistrarea plîngerii din 29 decembrie 2014 imediat în Registrul nr.1 i s-a cauzat stres și suferință.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate de Ivanenco Valentin în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, audiind raportul verbal al judecătorului raportor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Ivanenco Valentin în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu a invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”. (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de Ivanenco Valentin în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ivanenco Valentin se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul:

Ala Cobăneanu

Judecătorii:

Mariana Pitic

Sveatoslav Moldovan